

ærede Medlem oplæste i Gaar, at Marineministeren indtrængende har gjort gældende, at han maa have en ny Søværnsordning, og da har man sagt til ham: Ja, det kan Du godt faa, men paa Betingelse af, at det ikke skaffer os nogen Merudgift paa Marineministeriets Konto; der maa ske saadanne Omflytninger, at dette bliver muligt. Ministeren har da faktisk der haft Kniven paa Struben ved saaledes kun at have to Ting at vælge imellem, enten at blive ved den gamle Ordning og sige Farvel til den paatænkte ny Søværnsordning eller at faa den i større eller mindre Omfang gennemført, men da at maatte gaa ind paa de Betingelser, der stilledes derfor, nemlig at gaa til Afslag paa andre Punkter. Ministeren har altsaa her staaet over for to Onder, og af dem har han da valgt det mindste og har tilbudt — nødvendigheden og med stor Uvillie — saadanne Indskrænkninger paa det ordinære Budget. Da Tinget saa tog imod dem, gav det ham ikke Søværnsordningen. Hvad jeg og andre her anke over, er, at det er en Fremgangsmaade, som man ikke vilde bruge i det private Liv, og jeg tror, det er rigtigst at fastholde det Princip for sin Gerning i det offentlige Liv, at den ganske skal kunne svare til, hvad man vil gøre i det private. Maa jeg til Illustration af, hvad man har gjort, tillade mig at tage et populært Eksempel hentet fra det private Livs Forhold. Lad os tænke os en Mand A, som har 6 Par Strømper, og en anden Mand B, som forestaar hans Munderingsdepot. B. spørger ham, om han ikke kan nøjes med mindre, men Manden gør gældende — og saaledes har Marineministeren paa sit Omraade ogsaa gjort gældende —, at naar han skal være nogenlunde ren og pæn og hel, kan han ikke nøjes med mindre. Saa kommer A.'s Frakke i en saadan Tilstand, at han maa have ny Ærmer i den, det er nødvendigt. Han kommer da til B: og siger, at det er nødvendigt, B. siger saa til ham: Ja, men alt i alt maa du ikke faa mere, end Du har, vil Du derfor have ny Ærmer, maa Du afgive et af de 6 Par Strømper. A. stritter imod, men Ærmerne ere en Nødvendighed. Han maa saa give Afkald paa det ene Par Strømper, og B. beholder da Strømperne, men udleverer ikke Ærmerne. Det er virkelig ganske den Fremgangsmaade, der er benyttet over for Marineministeriets Budget, som jeg her, som sagt, har tilladt mig at illustrere ved dette Eksempel, og naar jeg siger, at jeg tror, at den Opfattelse ogsaa gør sig noget gæl-

dende inden for det ærede Flertal, d. v. s. hos en Del af det ærede Flertal, saa maa jeg maaske tillade mig at minde om, at i Fjor, det var ved 2den Behandling af Finansloven, traadte det ærede Medlem for Tisted (Trolle) op og sagde, at hvis Meningen nu var den, som han havde faaet Indtrykket af, at man vilde tage mod de tilbudte Nedsættelser, men ikke give Søværnsordningen, var det en ufin Fremgangsmaade. Den ærede Formand for Søværnsudvalget traadte da op og sagde, at det ærede Medlem behøvede ikke at være saa ivrig, saaledes vilde det ikke gaa; han agtede netop i de første Dage — jeg tror, han sagde, i den kommende Uge — at samle Udvalget til et Møde og konferere med Ministeren. Men aldrig saa snart havde Formanden for Søværnsudvalget udtalt dette, før det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds — det ærede Medlem erindrer det sikkert godt — rejste sig og sagde, at nu skulde Formanden ikke være saa ivrig paa det; for det vilde ikke gaa saaledes. Det viste sig ogsaa, at det ærede Medlem var mægtigere end den ærede Formand for Søværnsudvalget, i alt Fald gik det, som det ærede Medlem sagde. Jeg tænker mig, at det ikke har været med noget let Hjerte, at den ærede Formand for Søværnsudvalget har set paa, at han saaledes blev desavoueret. Jeg tror, at han har følt sig noget brøstholden derover og vel andre med ham, naar man har anvendt denne Fremgangsmaade over for Marineministeriets Budget. Jeg tror ikke, der er noget urigtigt i denne Fremstilling af, hvad der passerede i Fjor.

Der er desværre ikke ved denne Debat kastet noget nyt Lys over, hvorledes den finansielle Tilstand kan antages at ville stille sig i den kommende Tid. Jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa den meget store Uoverensstemmelse i Anskelserne med Hensyn til § 27, der er til Stede mellem de 2 sædvanlige Ordførere for Finansloven. Under denne Debat har den ene Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), ikke udtalt sig, saa at vi ikke have kunnet faa Klarhed over dette Spørgsmaal. Men der er vel dog ingen Tvivl om — det ser sikkert alle ærede Medlemmer klart — at der paa dette Punkt er en meget stor Uoverensstemmelse til Stede mellem dem. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) gjorde et Par Bemærkninger til mig angaaende det Spørgsmaal, han havde bragt paa Bane, om, at der i sin Tid var tilbudt 30 Millioner